

MERIDIANAS

VIMS MOKYKLOS
BENDRUOMENĖS
LAIKRAŠTIS

2023 m. pavasaris, Nr. 17

skaitykite:

MOKINYS KITU KAMPU: AUSTĖJA	P. 3
TURKIJOS NELAIMĖ	P. 5
PIKTOJI ŽIURKĖ KALBA	P. 6
APIE DEŠIMTOKŲ PROJEKTUS	P. 8
MERCYFUL FATE	P. 9
BLACK METAL	P. 10
PENKIOLIKA	P. 11

MOKINYS KITU KAMPU: AUSTĖJA

Kalbino ir užrašė Anton Moiseev

„Aš atėjau iš Vilniaus Salomėjos Neries gimnazijos. Norėjau kokybiškesnio ir geresnio mokslo, nes dalis mokytojų, kaip man pasirodė, buvo nekompetentingi. Dar viena priežastis – aš ieškojau mokyklos, kuri atsižvelgtų į mano sveikatą ir pritaiktų hibridinį mokymąsi.

Savaitgaliais su draugais mėgstu žaisti stalo žaidimus, ypač „Dungeons And Dragons“. Aš esu žaidimo meistrė, kitais žodžiais, esu žaidimo vedėja

(žaidimo meistras eina pagrindinio žaidimo pasakotojo ir teisėjo pareigas. Jis kuria įvairias situacijas, kurias žaidėjai bando įveikti nugalėdami monstus, išspręsdami seniai pamirštas paslaptis ar gelbėdami miestus nuo drakonų antplūdžio).

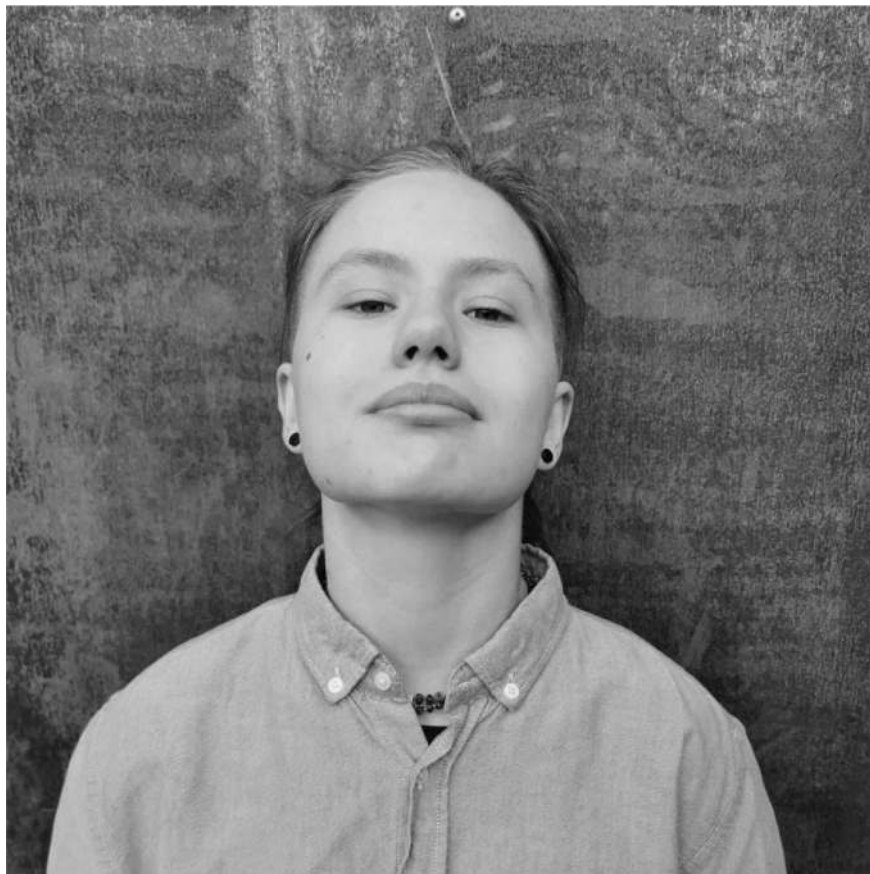

Taip pat Austėja užsiima rankdarbiais. Kuria dioramas ir miniatiūras. Dioramą Oksfordo žodynas apibrėžia kaip modelį, vaizduojantį sceną su trimatėmis figūromis, miniatiūromis arba kaip didelio masto muziejaus eksponatą. Naujausias Austėjos darbas – viduramžių kalvė. Ją kuria jau keturias dienas, tačiau ji dar nėra baigta.

Norėdama išlikti stipri, Austėja laipioja sienomis (Angl. „Bouldering“). Šia sporto šaka ji domėjosi visą gyvenimą, tačiau tik prieš du metus pradėjo laipti pati. Austėjos žodžiais, šis sportas patrauklus tuo, kad jis yra individualus, reikalaujantis daug fizinės jėgos ir technikos, tačiau labai raminantis. Austėja minėjo, kad laipiotojų bendruomenė itin draugiška, todėl pradedantiesiems lengva prisijungti.

Austėja yra labai pozityvus žmogus. Ji turi labai lakią vaizduotę, pomėgiai nestandartiniai ir jaudinantys, drąsa – jos kraujyje, o jos protas kartu su visu tuo sudaro nuostabų ir bendraujantį žmogų, su kuriuo nebaisu eiti per ugnį ir vandenį.

TURKIJOS NELAIMĖ

Vildane Ak

Visi, matyt, puikiai žino, kas visai neseniai nutiko Turkijoje. Apklausėme slaugytoją, kuri savo akimis matė ir pajautė žemės drebėjimą, apie kurį šiandien kalba visas pasaulis.

„Naktį, kai miegojome, pastatas, kuriame gyvename, staiga pradėjo drebėti. Aš iškart nuėjau pas dukras, o mano vyras – pas sūnų į kambarį. Kadangi viskas drebėjo, nors ir sunkiai, bet sugebėjome susitikti vienoje vietoje. Tačiau drebėjimas nesiliovė ir truko lygiai 120 sekundžių (2 minutes). Per tas 120 sekundžių viskas, kas buvo bute, krito nuo lentynų. Daiktai, baldai... viskas buvo ant grindų. Dingo elektra, lempos siūbavo ir dužo. Bandėme išstrukti iš buto, bet durys užsirakino, todėl negalėjome jų atidaryti. Vargais negalais mums pavyko jas atrakinti. Kadangi lauke buvo šalta, paėmėme kelias antklodes. Net nežinau, kaip, tačiau sugebėjome nusileisti laiptais žemyn. Dėl lietaus visi žmonės lipo į savo automobilius ir bandė nuvažiuoti toliau. Tas žemės drebėjimo laikotarpis buvo toks sunkus, kad net apsakyti neįmanoma. Žmonės ir verkė, ir rėkė. Galvojome, kur keliauti, ir nutarėme nueiti pas tėvą į jo namus. Nuvykome ir pastebėjome, kad pastato tiesiog nėra. Aplinkui buvo daug daugiau nukentėjusių pastatų. Vyras sakė, kad pastato nebeliko. Atsakiau, kad taip nėra ir namas tikrai tenai stovi. Negalėjau patikėti, kad tėvo namų tiesiog nėra. Mačiau, kad nėra pastato, bet negalėjau savęs įtikinti. Tada iš po namo ištraukėme tėvą, brolių ir vaikus. Sugriuvo visos ligoninės. Kadangi esu slaugytoja, savo akimis mačiau, kaip vaikai netenka savo rankų, kojų... buvo tikrai labai žiauru ir labai gaila tų vaikų, kurie neteko galūnių.“

PIKTOJI ŽIURKĖ KALBA

Piktoji Žiurkė

Kiekvieną mielą dieną, kaip padorus žiurkių giminės atstovas, turiu lankyti mokyklą... Išėjęs iš namų 7 valandą, turiu kasdien eiti tuo pačiu keliu, įsėsti į autobusą, kuris taip įdomiai kvepia... Išlipęs pasidžiaugiu šviežiu oru. Pasiėkiu mokyklos duris ir galvoju, gal ir nėra taip blogai eiti į tą mokyklą. Susimatau su klasiokais – žinoma, vienus labiau apsidžiaugiu pamatęs nei kitus. Bet tai yra normalu, mes neprivalome visiems patikti ir mums neturi visi patikti.

Lipu laiptais į trečią aukštą, sveikinuosi su tais pačiais mokytojais ir bendraamžiais. Ir, kaip visada, trečiame aukšte nėra kur prisėsti – teks ir vėl sodinti savo minkštąjį kailiuką ant žemės...

Apsidairau ir matau, kad niekas nesinaudoja tuo kojų biliardo stalu, todėl galvoju, koks gi jo tikslas? Pasigrožėti juo? Juk jis net nėra labai patrauklus... Tik didelis medienos gabalas, užimantis daug vietos, sukeliantis nepatogumų visiems mokiniams, mokytojams ir užklystančioms žiurkėms. Nebūčiau žiurkių šeimos atstovė, jei nematyčiau išeities – tegul mokyklos kūrėjai padaro daugiau sėdimų vietų vietoj stalo. Galbūt net būtų galima įsigyti dar vieną teniso stalą, kokį turime antrame aukšte. Daug daugiau mokinių žaidžia stalo tenisą negu kojų biliardą, tad naujasis stalas užimtų mažiau vietos. Kas iš tų kojų biliardo dėka išdaužytų samanų ant gražiosios mokyklos sienos? Rizika mokiniams, kad kažkas į juos pataikys? Tas kvailas futbolas tik trukdo man prisėsti, o mokinių skaičius vis didėja ir didėja, o kur dar žiurkės, todėl, be abejonės, sėdimų vietų skaičius vis mažėja ir mažėja.

Eh... Nesvarbu...

Niekam neįdomus kojų biliardas, jis sukelia šitiek nepatogumų. Ką su juo daryti? Ai, pavargau tiek daug galvoti. Oi! Jau skambutis skamba, skubu į lietuvių kalbą ir vėl gausiu pastabą, nes nepadariau namų darbų.

APIE DEŠIMTOKŲ PROJEKTUS

Justas Rankauskas

Praeitais mokslo metais mes, vienuoliktos klasės mokiniai Justas Rankauskas ir Saulė Dagytė, atlikome metinį projektinį darbą. Nuo praeitų mokslo metų jis yra privalomas visiems 10-kams. Šiame straipsnyje pateiksiu mūsų daryto, komisijos 10-ku įvertinto projekto santrauką.

Tyrimo tikslas – ištirti, kaip psichologiniai efektai (placebo ir Pigmaliono (padrąsinimo)) veikia vaikų regimąją ir girdimąją atmintis bei ar tai susiję su mokykliniu nerimastingumu.

Tyrimė iš viso dalyvavo 36 mokiniai iš VIMS – International Meridian School 2 – 4 klasių (19 mergaičių ir 17 berniukų). Kiekviena klasė buvo tiriama atskirai. Vienos klasės mokiniai buvo skirstomi į tris grupes (kontrolinę, placebo ir Pigmaliono (padrąsinimo)) po 3-4 vaikus.

Tyrimą sudarė trys testai: S. Saranson kurta, S. Feld ir J. Levis modifikuota „Vaikų mokyklinio nerimastingumo skalė“, „10 žodžių“ testas ir „Sudėtingos figūros testas“.

Atlikus testą „Vaikų mokyklinio nerimastingumo skalė“, buvo išsiaiškinta, kad mergaičių nerimastingumo lygis yra aukštesnis nei berniukų; mažiausia nerimastingumo lygį patiria antrokai, o didžiausią – ketvirtokai; mažiausią nerimastingumą patiria kontrolinė grupė, o didžiausią – placebo.

Atlikus testą „Sudėtingos figūros testas“, buvo išsiaiškinta, kad visų tirtų klasių regimosios atminties lygiai yra labai panašūs, bet ketvirtokų yra kiek didesnis; tiriamųjų grupių regimosios atminties lygiai yra panašūs, tačiau padrąsinimas turi geriausią teigiamą efektą.

Atlikus testą „10 žodžių“, buvo išsiaiškinta, kad trečios klasės mokiniai turi geriausią trumpalaikę girdimąją atmintį, o ilgalaikės atminties rezultatai tarp klasių buvo labai panašūs; padrąsinimo efektas daro geriausią teigiamą įtaką girdimajai atminčiai.

Galiausiai, dar buvo išsiaiškinta, kad nerimas daro didžiulę įtaką atminčiai: didelį nerimo lygį turintys mokiniai turi prastesnes tiek vaizdinę, tiek girdimąją atmintis, o mažą nerimo lygį turintys mokiniai turi geresnę atmintį.

MERCYFUL FATE

Justas Rankauskas

Mercyful Fate

„Mercyful Fate“ – viena populiariausių ir labiausiai nusipelnusių sunkiojo metalo grupių. Galbūt ši grupė metalo neklausantiems ir nėra labai girdėta, tačiau ji yra įkvėpusi daugelį kitų itin garsių grupių, pavyzdžiui, thrash (trankiojo) metalo „Metallica“ ir „Slayer“, ir death (mirties) metalo, „Death“ ir „Morbid Angel“.

„Mercyful Fate“ susiformavo 1981 m. Kopenhagoje, Danijoje. Iš pradžių grupę sudarė gitaristai Hank Shermann, Michael Denner, bosistas Timi Hansen, būgnininkas Kim Ruzz ir, žinoma, spalvingiausia grupės asmenybė, vokalistas King Diamond (Kim Bendix Petersen).

„Mercyful Fate“ yra priskiriama pirmajai black (juodojo) metalo bangai, galima sakyti, tik dėl dainų žodžių, dažniausiai kalbančių apie satanizmą, apdainuojančių pasakų veikėjus (raganas, mirusiuosius ir t. t.). Priešingai nei kitos juodojo metalo grupės, jie didelę dalį įkvėpimo sėmėsi iš ne tik klasikinių sunkiojo metalo grupių, tokių kaip „Judas Priest“, bet ir klasikinio roko grupių bei atlikėjų, tokių kaip „Led Zeppelin“ ir „Deep Purple“. Negana to, be metalo ir gotiškų elementų jų kūriniai turi daug progresyviojo roko bruožų (pvz., dainose dažnai keičiasi nuotaikos ir ritmai, melodijos, eksperimentuojama su kūrinio struktūromis) ir yra priskiriami prie pirmųjų progresyviojo metalo kūrinių.

Didžiausio pasisekimo grupė sulaukė po pirmų dviejų savo albumų „Melissa“ ir „Don't Break the Oath“. Šie albumai metalo gerbėjų yra itin vertinami (grupė „The Rolling Stones“ „Melissa“ pripažino 17-tu geriausiu visų laikų sunkiojo metalo albumų) dėl savo pasakiškų dainų žodžių, muzikantų ir vokalistų meistriškumo, grupės garso unikalumo bei neįtikėtinų albumų viršelių grožio ir yra palikę ryškų pėdsaką metalo istorijoje. Tačiau pirmasis „Mercyful Fate“ albumas „Melissa“ yra ne tik vienas įtakingiausių albumų, bet turi ir įdomią priešistorę.

Per 1980-aisiais vykusį vokalistų King Diamond turą (jis su keliais būsimos grupės nariais atlikinėjo savo praeitų grupių dainas bei naujus singlus), Nyderlanduose buvo pavogta jam priklausanči tikro žmogaus skeleto, vardu Melissa, kaukolė. King Diamond ji buvusi labai brangi ir jis dėl jos sukūrė albumą „Melisa“. Jame yra Melissai skirta daina, kurioje pasakotojas apdainuoja Melissos, raganos, kurią sudegino katalikas kunigas, netektį, yra ir daugiau gotiškų elementų, tokių kaip epinė daina-pasakojimas apie Šėtono žlugimą. Ši Melissos kaukolės netektis bei jai sukurtas albumas ir paskatino grupę susikurti. Beje, King Diamond, po vagystės paėmęs Melissos šlaunies ir blauzdos kaulus, pasigamino mikrofono laikiklį, suteikiantį atlikėjui ir grupei savą ypatingą įvaizdžio prieskonį. Piktasis kunigas, nužudęs Melisą, minimas ir kituose „Mercyful Fate“ albumuose bei King Diamond solo karjeros metu kurtuose albumuose.

Pasinaudodami gotiškumu, klasikinio roko, sunkiojo metalo elementais bei neįtikėtinai galingu ir plataus diapazono (siekia net 4-ias oktavas) King Diamond balsu (jis lyginamas net su tokiais legendomis kaip Freddie Mercury ir Elvis Presley) ir eksperimentuodami su progresyviojo roko elementais, „Mercyful Fate“ sukūrė savitą stilių ir garsą, suteikiantį unikalią patirtį jų klausytojams. Kviečiame pasiklausyti „Mercyful Fate“!

Rekomendacijos:

iš albumo „Melissa“: „Melissa“, „Into the Coven“, „Satan's Fall“;

iš albumo „Don't Break the Oath“: „The Oath“, „Nightmare“, „Welcome Princess of hell“

iš kitų albumų: „Buried Alive“ (9), „Egypt“ (In the Shadows), „Fifteen Men (And a Bottle of Rum)“ (Into the Unknown).

BLACK METAL

Anton Moiseev

„Black“ (juodasis) metalas yra sunkiojo metalo muzikos porūšis, atsiradęs aštuntajame – devintajame dešimtmečiuose, Norvegijoje. Jam būdingas agresyvus ir greitas skambesys, aukšti vokalai (ypač vėlesniame laikotarpyje) ir dainų tekstai, kuriuose dažnai nagrinėjamos tamsios, nihilistinės ir antikrikščioniškos temos.

Muzikiniu požiūriu „black“ metale dažnai skamba greiti tremolo gitaros rifai, būgnų ritmai ir atmosferinės klaviatūros ar sintezatoriaus partijos. Vokalai dažniausiai yra aukšti riksmi, o dainų tekstai dažnai susiję su tokiomis temomis kaip satanizmas, pagonybė, antikrikščionybė ir kitos okultizmo formos.

„Black“ metalas yra skirstomas į kelias dvi jo plitimo bangas: 1-ąją ir 2-ąją. Pirmoji banga, atsiradusi 8-ame dešimtmetyje, labiau priminė „thrash“ (trankųjį) metalą, estetika dar tik vystėsi ir ji smarkiai skyrėsi nuo antrosios bangos „black“ metalo. Šiam laikotarpiui priskiriami atlikėjai: Venom, Bathory, Hellhammer.

Antroji banga buvo labiau išvystytas „black“ metalas, jau susidaręs visą savo tamsią, kultą primenančią estetiką. Muzika taip pat tapo tamsesnė, greitesnė, prieinama mažesniame kiekiui žmonių, o vokalai – aukštesni ir nuotaika piktesnė. Tokią estetiką priėmė ir puoselėjo tokie atlikėjai kaip Mayhem, Burzum (vėliau nuėjęs folkloro metalo keliu) ir Immortal (matomi nuotraukoje). „Black“ metalas tapo labiau pagrindinis, jo klausėsi mažiau žmonių, bet jie buvo labiau jam pasišventę.

Tačiau kai kurie klausytojai „black“ metalą priėmė net nebe kaip muziką, o kaip, galima sakyti, pašaukimą. Dėl jų veiksmų „black“ metalas neretai buvo siejamas su prieštaringai vertinamu ir ekstremaliu elgesiu, pavyzdžiui, bažnyčių deginimu, smurtu ir neapykantą kurstančia kalba. Anaipol, svarbu paminėti, kad šie veiksmai nėra reprezentatyvūs visai „black metal“ bendruomenei, atliekami tik nedidelės gerbėjų mažumos, o daugelis „black metal“ muzikantų ir gerbėjų tokio elgesio netoleruoja.

Kelios „black metal“ dainos, vertos paminėjimo:

I banga: Bathory – „The Golden Gates of Heaven“, Venom – „Black Metal“, Hellhammer – „The Third of the Storms (Evoked Damnation)“;

II banga: Mayhem – „Freezing Moon“, Burzum – „Snu Mikrokosmos Tegn“, Immortal – „Unsilent Storms In The North Abyss“.

PENKIOLIKA

Gabriela Vosyliūtė

Vilniaus knygų mugė – tai nuostabus kasmetinis renginys. Jis mums leidžia ne tik pamatyti bei išsirinkti begalę spalvingų, įdomių ir savaip išskirtinių knygų, bet ir suteikia galimybę labiau susipažinti su Lietuvos istorija, kultūra, jos kūrėjais, įvairiausių knygų autoriais ir net redakcijomis, tokiomis kaip žurnalo „Žmonės“ ar „15min“.

„15min“ redakcija jau ne pirmus metus dalyvauja šiame renginyje. Šiais metais ji pristatė savo naująjį žurnalą „Penkiolika“, kuris buvo skirtas specialiai šiam renginiui. Jis tarsi „grįžimas prie savo šaknų“, kaip ir pristatymo metu pasakė „15min“ vyr. redaktoriaus pavaduotojas Audrius Ožalas. Kadangi seniau, kai „15min“ dar buvo leidžiamas popieriniu formatu, Vilniaus knygų mugei irgi buvo išleidžiami specialūs leidiniai.

Šis pristatymas buvo puikus būdas ne tik pristatyti naująjį leidinį, „pritraukti“ skaitytojus, bet ir prisiminti Ukrainos karą, pandemiją ir pačią laisvę. Jau pačioje renginio pradžioje kalbantieji priminė, jog artėja Ukrainos karo metinės. Ir kad šis žurnalas yra ypatingas tuo, jog jo turinys atspindi literatūros bei žodžio galią, norint išsikovoti laisvę. Jo šūkis – „žodis yra laisvė“, kuris buvo pasirinktas būtent dėl praėjusių metų asociacijų su Ukrainos karu.

Pristatymo metu daugiausia buvo aptariamas žurnalo turinys. Redakcijos komanda ne kartą paminėjo, jog didžiausias sunkumas, kilęs kuriant šį žurnalą, buvo viską jame sutalpinti. Jame pilna pokalbių su įvairiausiais žmonėmis, rašytojais, serialų bei knygų rekomendacijų ir begalę kitų įdomių straipsnių. Tačiau, kaip ir sakė Gediminas Kajėnas, būtent dėl tokio įvairiaspalvio turinio kiekvienas asmuo šiame leidinyje gali atrasti dalelę savęs.

Žurnalo kūrėjai taip pat atkreipė dėmesį į jo struktūrą ir išvaizdą. Popierinis leidinys yra ne tik išvaizdus ir labai spalvingas, bet ir gerai apgalvotas jo formatas. Kaip jau minėjau, buvo pasakyta, kad didžiausias iššūkis buvo viską sutalpinti, nes knygų rekomendacijų norėjosi tik dar daugiau, o straipsniuose buvo tiek daug ko pasakyti, kad jų apimtis neatitiko nustatytų matmenų. Bet redakcijos komanda puikiai išsprendė šią problemą ir pranešė, jog prie straipsnių yra pridėti kodai, kuriuos nuskanavus galima rasti pilnus tekstus internete.

Mano nuomone, knygų mugė buvo puikus pasirinkimas šio žurnalo pristatymui. Prieš eidamas į renginio vietą kiekvienas norintysis galėjo nemokamai pasiimti žurnalo kopiją. Todėl, kol kalbantieji aptarinėjo leidinio išvaizdą bei turinį, buvo daug lengviau suprasti, apie ką eina kalba, tiesiog pačiam pervertus puslapius ir pažiūrėjus. Taip pat tai puiki vieta susirinkti daug klausytojų.

Vienintelis minusas, kurį pastebėjau, tai – triukšmas. Klausant kalbančiųjų, kartais būdavo sunku išgirsti, kas yra sakoma, nes aplinkui buvo tikrai nemažai žmonių. Tačiau net ir šią menką problemą redakcijos komanda nepriekaištingai išsprendė, tiesiog nufilmavusi visą pokalbį ir įkėlusį jį į savo svetainę. Tad jei kas nors negirdėjo arba labai norėjo sudalyvauti šiame pristatyme, tačiau nespėjo, visada gali peržvelgti pilną vaizdo įrašą internete.

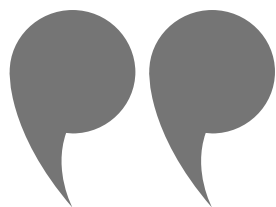
Bet kokių atveju, naujojo žurnalo pristatymo buvo malonu ir gražu klausyti. Pristatytojai palietė aktualias problemas (Ukrainos karą), knygas, fotografiją ir menininkus, kuriais Lietuvos gyventojai tikrai gali didžiuotis. Jie ne tik apibendrino leidinį, bet ir pasidalino savomis patirtimis, idėjomis, sunkumais ir gebėjimais. Šis renginys sudarė pirmąjį įspūdį apie žurnalą ir labiau supažindino su pačia „15min“ redakcijos komanda.

**Klausykis tinklalaidžių, interviu ir kito
mokyklos žurnalistų audio turinio čia:**

MERIDIANAS
FM

turinį kūrė:

- Vildanė Ak (6B)
- Anton Moiseev (10A)
- Gabriela Vosyliūtė (10B)
- Marta Misiūnaitė (11)
- Justas Rankauskas (11)
- Piktoji žiurkė

buvo šalia:

Vida Tumėnaitė-
Berniukevičienė
Indrė Matušauskienė
Igoris Zujevas